

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. E. Culinca)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, V. Mihaila, D. Dulghieru)

Î N C H E I E R E

02 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă Nour Ion împotriva ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la încasarea plăților salariale, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” și menținută hotărârea din 25 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 15 mai 2020, Nour Ion a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” cu privire la încasarea plăților salariale a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 01 februarie 2018, în temeiul contractului de muncă a fost angajat în calitate de inginer șef la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”. Conform contractului individual de muncă, salariul lunar a fost stabilit în mărime de 7 000 de lei, cu termenul contractului individual de muncă până la 01 aprilie 2019.

Până la depunerea acțiunii în instanță angajatorul nu l-a înștiințat, referitor la ordinul de concediere emis ca urmare a expirării contractului, fapt pentru care consideră că, relațiile de muncă continuă până la momentul depunerii cererii de chemare în judecată.

Pe parcursul activității sale în privința lui nu au fost stabilite abateri disciplinare, nu a fost sancționat disciplinar, îndeplinindu-și sârguincios toate obligațiunile de serviciu. În baza ordinului din 01 februarie 2019 emis de către ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, au încetat raporturile de muncă, însă ordinul de concediere nu i-a fost adus la cunoștință.

La 01 aprilie 2019 a expediat interpelare angajatorului, prin care a solicitat copia dosarului de muncă personal și nemijlocit ordinul litigios din 01 februarie

2019, însă actele nu i-au fost prezentate. În viziunea reclamantului ordinul de concediere este ilegal, emis fără acordul organului sindical și fără a fi adus la cunoștință.

În partea ce ține de salariul restant a menționat că, salariul garantat de lege și stabilit de contractul de muncă nu i-a fost achitat pe perioada 01 februarie 2018 - 01 februarie 2019, astfel, restanța ajungând la 84 000 de lei, acest lucru rezultând din certificatul eliberat de CTAS Rîșcani prin răspunsul la interpelarea din 04 aprilie 2019 cu nr. 309, fapt ce l-a determinat să se adreseze în instanța de judecată. În partea prejudiciului moral a susținut că, datorită stresului ce s-a creat a rămas practic pe drumuri fără serviciu și fără o altă sursă de existență, are mari probleme de sănătate.

Prin acțiunile ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” i-a fost cauzat un prejudiciu moral considerabil, întrucât a fost privat ilegal de dreptul de a munci, fiind lipsit de drepturile salariale.

În viziunea reclamantului i-a fost știrbită grav onoarea și reputația și i s-a cauzat suferințe psihice, fiind privat de dreptul de a se angaja legal la un alt loc de muncă și de a se folosi de polița de asigurare medicală, fapt ce l-a determinat să solicite repararea prejudiciului moral.

Reclamantul Nour Ion, în fine, a solicitat încasarea din contul ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a sumei de 68 833 lei, cu titlul de salariu restant, încasarea plăților suplimentare în mărime de 0,3%, pentru fiecare zi de întârziere din suma salariului neplătit în termen, încasarea indemnizației de concediu anual pentru anul 2018, în sumă de 7 000 de lei, încasarea prejudiciului moral în sumă de 20 000 de lei precum și toate cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea din 09 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Nour Ion împotriva ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” cu privire la încasarea plăților salariale, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

A fost încasată de la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” în beneficiul lui Nour Ion suma de 70 000 de lei cu titlu de salariu pentru perioada martie 2018 - decembrie 2018, suma de 72 450 de lei cu titlu de penalitate, suma de 7 000 de lei cu titlu de indemnizație pentru concediu anual, suma de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 1 000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia din 07 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, a fost casată hotărârea din 09 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), cu remiterea cauzei la rejudecare, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 25 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), a fost admisă integral cererea de chemare în judecată înaintată de Nour Ion împotriva ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” cu privire la încasarea drepturilor salariale și anularea ordinului.

A fost încasată de la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” în beneficiul lui Ion Nour suma de 68 833 de lei cu titlu de salariu restant, suma de 174 169,64 de lei cu titlu de plăți suplimentare pentru reținerea plăților salariale, suma de 7 000 de lei, cu titlu de indemnizație pentru concediu anual, suma de 14 847 de lei cu titlu de plăți suplimentare pentru reținerea achitării indemnizației de concediu,

suma de 20 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de judecată în mărime de 1 000 lei, în total suma de 285 849,64 de lei.

A fost încasată de la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” în beneficiul statului suma de 8 045,48 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 22 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” și menținută hotărârea din 25 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Pentru a decide astfel instanțele au menționat că, existența relațiilor de muncă instituite între părți se confirmă și prin mențiunile făcute în carnetul de muncă ale reclamantului, iar potrivit informației oferite de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Rîșcani, din cadrul Casei Naționale de Asigurări Sociale, pe numele lui Nour Ion, la 01 martie 2018, a fost deschis cont personal, fiindu-i atribuit statut de angajat în cadrul agentului economic ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”. În pofida faptului că, pentru perioada de referință, între părți a fost fixată o remunerare a muncii în mărime de 7 000 de lei lunar, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, nu a făcut dovada achitării plăților salariale, înregistrând o restanță pentru toată perioada aflării cu Nour Ion în relații de serviciu.

Instanțele au respins alegațiile pârâtei cu privire la caracterul fictiv al contractului individual de muncă, or după cum a fost menționat mai sus, reclamantului i-a fost perfectat carnetul de muncă, cu inscripțiile respective și i-a fost deschis un cont la Casa Națională de Asigurări Sociale, iar faptul intentării unei cauze penale pe faptul fictivității contractului nu dovedește nemijlocit caracterul fictiv al relațiilor de muncă, nefiind prezentată o sentință irevocabilă în acest sens. Pe de altă parte, instanțele au relevat că caracterul fictiv al actului juridic nu poate fi prezumat sau presupus ci urma a fi probat de cel care îl invocă.

În cadrul dezbaterilor judiciare nu au fost prezentate probe precum că reclamantul nu ar fi prezent la muncă sau nu ar exercita atribuțiile de serviciu, la fel cum și nu a fost probat faptul că ar fi anchetat de serviciu sau sancționat. De altfel, reclamantul pe lângă contractul individual de muncă a semnat și un contract de răspundere materială individuală și în privința acestuia a fost emis ordin de acordare a concediului neplătit, fapte care în ansamblu dovedesc existența relațiilor de muncă. În ședința de judecată reprezentantul instituției pârâte nu a negat că în privința reclamantului nu a fost emis ordin de concediere, instanțele reținând că relațiile de muncă au încetat conform condițiilor stabilite în contract, la 31 decembrie 2018.

Reținând că pentru toată perioada de activitate angajatorul nu a achitat salariul lunar convenit și indemnizația de concediu anual, instanțele au considerat că ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” este responsabilă pentru această întârziere și urmează să achite suplimentar și o penalitate.

La 26 noiembrie 2021, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a contestat cu recurs decizia din 22 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel la emiterea deciziei nu a aplicat o lege care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, iar cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată. Mai mult, prin hotărâre au fost soluționate

drepturile fondatorului pârâtei – Agenției Proprietății Publice.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 22 septembrie 2021, expediată părților prin poștă electronică la 19 octombrie 2021, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acesteia de către părți. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind

necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarate de către ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas